

Linnud siggivad kuiwal aial saggedaste ennam ehk heitwad ennam perret, kui heal aial; agga sedda sunnib neid nalg teggema, mis nemmad kui ette ärra tundwad.

On kuiw kui olnud, siis ei pea perremees mitte paljo ja suurt hulka linno-puid armatsema, waid omma endist arro wähhendama, met esmalt ommale wõtma ja pärrast sedda esimest korda sullatud wahhade maggust wet, omma ellusse jädama lindudele söötma, enne, kui se happuks lähháb, siis sawad nemmad tuggewaks. Tuggewaks kutsutakse se pu, kellel rohkeste toito on, siis ei karda se külma egga soja ja heidab teise kewnade tuggemaste perret.

Kuidas linnud sõta ja et se süggise perrem on, kui kewnade, selle polest ja ni mitme teise asja polest, on selle ramato „Põllomehhe ait“ sees kül õppetud ja kes selle järrele teeb, mis seäl sees seisab, ei sa temma sedda mitte kohjatsema. Agga parrako! Kes sudab sedda ramatut osta, se maksab jo 25 kopikat, se on tallomehhele paljo, ja mis tem-

male temma ello aia kohta, ja ka weel laste lastele kassuks olleks, monni hea sadda rubla kasso sadaks. Ennemiane panneb monni mees kumne ramato hinda, ühhe forraga kõrtsu letti peäle, fiitleb ja uhkleb seäl ja koddos seisab tõ, ellomaia murre ja hole kandminne. Monni arwab wist, kui temmal se ramat on, siis ei olle temmal ennam tarwis messilaste järrele wadata, sest neil on jo firri ees, mis järrele nemmad peawad teggema; perremees isse ei tahha ehk ei moista keif luggeda, ja se wiimne on keigist keige rumalam. Kus tallopoeg omma tarkussega lähháb, se on se wiimne troosti sanna.

1859 aastal süggise olli, et teise perremehhel 18 linno-puud ja teisel 6 puud talweks jäid. Selle esimesse perremehhel ollid Meio kuus 1860 weel 7 puud ellus ja wägga nõdrad, ja selle teisel ollid keif 6 puud alles ellus, tuggewad ja prisked ja 3 puud neist, ollid jubba Meio ku 30mal päwal, igga üks perre heitnud. Menda olli selle päwani ahne mees 11 puud kantanud ja teine 3 rohkemaks